

Gottschalck-Hansen: Det turde være en ny og hidtil ukendt praksis i dansk lovgivning, at folketinget lovgiver om byplanlægning i et bestemt område af riget, således som det er tilfældet efter det foreliggende lovforslag vedrørende Køge Bugt-området. Jeg forstår meget godt det fremsatte ønske om at undgå en bebyggelse i det pågældende område efter de forhåndenværende søms princip, hvor planløse tilfældigheder præger billedet, men jeg nærer betænkelighed for de konsekvenser, der kan flyde af en sådan lovgivning, da man ved denne sætter de kommunale byplannævn delvis ud af funktion.

Der foreslås nedsat et udvalg, hvori byplannævnet ganske vist er repræsenteret, men hvor der foruden dette skal være repræsentanter for amtsrådene samt repræsentanter, der udpeges efter indstilling fra statslige og andre myndigheder. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister: hvad forstås der egentlig ved „andre myndigheder“? Dette udtryk er nævnt to gange i det foreliggende lovforslag. Den dispositionsplan, som er påtænkt udarbejdet, skal ifølge lovforslaget forelægges boligministeren. Det bliver med andre ord staten, der får den endelige afgørelse af den struktur, bebyggelsen ved Køge Bugt skal have. Er det nu også helt rimeligt?

Jeg kan heller ikke nægte, at jeg nærer nogen, ja, megen bekymring over den beføjelse, det påtænkte udvalg får, da dette får mulighed for at varetage de opgaver, som i henhold til byplanloven ellers er henlagt til de respektive kommunalbestyrelser. Når det ærede medlem hr. Hougaard siger, at der ikke er tale om indgreb i det kommunale selvstyre, gør det ærede medlem sig skyldig i en misforståelse. Det hedder udtrykkeligt i § 2, stk. 2:

„I det omfang, hensynet til en samlet planlægning af området tilsiger det, kan boligministeren efter udvalgets indstilling og med tilslutning af byplannævnet bemyndige udvalget til helt eller delvis at udøve de beføjelser i henseende til tilvejebringelse af forslag til byplaner, som ellers i henhold til byplanloven varetages af vedkommende kommunalbestyrelse.“

Hvis ikke det kan kaldes indgreb i det kommunale selvstyre, ved jeg ikke, hvorledes det kan betegnes.

Helt urimeligt forekommer det mig, at

udvalget kan fastsætte tidsfølgen for, hvornår og hvordan området skal udbygges. Det kan i virkeligheden betyde afbæk i erhvervenes og industriernes planlægning og vil kunne afstedkomme store vanskeligheder for erhvervslivet, ligesom det indskrænker den enkelte parcelejers mulighed for at råde over sine egne arealer. Det forekommer mig at være alt for vidtgående, og før jeg i det udvalg, der formentlig bliver nedsat, har haft lejlighed til at kontakte repræsentanter fra de interesserede parter, vil jeg på mit partis vegne forbeholde mig min stilling til denne paragraf.

Endelig må jeg med henblik på § 5 tage afstand fra den tanke, at boligministeriet nu skal til at optræde på samme måde som jordlovsudvalget, da ministeren ifølge paragraffen efter indstilling fra udvalget skal kunne erhverve arealer med henblik på tilvejebringelsen af et passende udbud af byggegrunde til rimelige priser. Det kan dog ikke være statens opgave at optræde som ejendomsmægler, og den praksis, som anvendes af landbrugsministeriet gennem jordlovsudvalget, kan ikke uden videre overføres til boligministeriet. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at mit parti er meget ængstelig for at medvirke til at medgive den højtærede boligminister flere bemyndigelser end strengt nødvendigt.

Jeg er selvfølgelig villig til at forhandle om problemerne i det kommende udvalg, men jeg kan på nuværende tidspunkt med de oplysninger, der foreligger, absolut ikke tilsige nogen særlig velvilje, tværtimod. Jeg møder til udvalgsarbejdet med en indstilling, der er alt andet end positiv over for det foreliggende lovforslag.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: På det radikale venstres vegne kan jeg give tilslutning til statens medvirken til, at der snarest skabes planer for en hensigtsmæssig udvikling i Køge Bugt-området. Nu da trafiklinjerne, baner og veje, i det store og hele fastlægges, og da der er udsigt til, at de kan være færdige inden for en kortere årrække, gælder det om i tide at udnytte mulighederne for at skabe en fornuftig bebyggelse, herunder fordeling af arealerne på beboelsesområder, erhvervsområder og friluftsområder. Vi har i særlig grad chance for at skabe noget fornuftigt i Køge Bugt-området, fordi det i